

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองโรคติดต่อนำโดยแมลง กลุ่มโรคติดต่อนำโดยยุงลาย โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๓๑๐๓ - ๕

ที่ สธ ๐๔๑๑.๔/ว ๕๘/

วันที่ ๖๙ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความร่วมมือดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อนำโดยยุงลาย
ในพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒ และสถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง

ด้วยสถานการณ์ปัญหาอุทกภัยในหลายพื้นที่ ทำให้ประชาชนต้องออกจากบ้านมาอาศัยอยู่
ศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิงชั่วคราว หรืออาศัยอยู่ในบ้านที่มีน้ำท่วมล้อมรอบ โดยพื้นที่น้ำท่วมมักมีสิ่งแวดล้อม
ไม่ถูกสุขาภิบาล รวมทั้งภายในบ้านมีแหล่งน้ำซึ่งสามารถเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและยุงร้ายๆได้
ซึ่งยุงลายทำให้เกิดการแพร่ระบาดของ โรคไข้เลือดออก โรคไข้ปอดข้อยุงลาย และโรคติดเชื้อไวรัสซิกา
กลุ่มโรคติดต่อนำโดยยุงลาย จึงได้จัดทำแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และคำแนะนำสำหรับประชาชนใน
การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อนำโดยยุงลาย ในพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม ทั้งในระยะน้ำท่วมและระยะภัยหลังน้ำลด
เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อนำโดยยุงลาย นั้น

กองโรคติดต่อนำโดยแมลง จึงขอความร่วมมือดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติในการ
ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อนำโดยยุงลายในพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันการระบาด
ของโรคติดต่อนำโดยยุงลาย รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

พิริยะ พูนผล

(นางสาวฉันทนา พุดุงศศ)

ผู้อำนวยการกองโรคติดต่อนำโดยแมลง

**แนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และคำแนะนำสำหรับประชาชน
ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อนำโดยยุงลาย ในพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม**

กองโรคติดต่อนำโดยแมลง กรมควบคุมโรค

19 กันยายน 2567

ปัญหาน้ำท่วมในหลายพื้นที่ ทำให้ประชาชนต้องออกจากบ้านมาอาศัยอยู่ศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิงชั่วคราว หรืออาศัยอยู่ในบ้านที่มีน้ำท่วมล้อมรอบ โดยพื้นที่น้ำท่วมมักมีสิ่งแวดล้อมไม่ถูกสุขาลักษณะ รวมทั้งภาชนะดินเผา ภาชนะหิน ภาชนะดินเผาที่ไม่ได้ถูกจัดการอย่างเหมาะสม ทำให้มีแหล่งน้ำขังที่สามารถเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและยุงรำคาญได้ ยุงเหล่านี้นักจากสร้างความรำคาญแล้ว ยุงลายอาจทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรค ได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคไข้ป่าด้วยลาย และโรคติดเชื้อไวรัสซิกา ดังนั้น กองโรคติดต่อนำโดยแมลง จึงได้จัดทำแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และคำแนะนำสำหรับประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อนำโดยยุงลาย ในพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม ทั้งในระยะน้ำท่วมและระยะภายหลังน้ำลด ดังต่อไปนี้

1. แนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ระยะน้ำท่วม	ระยะภัยหลังน้ำลด
1. ผู้เฝ้าระวังผู้อาศัยในศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิง ที่มีอาการสงสัยป่วยเป็นโรคติดต่อนำโดยยุงลาย หากพบผู้ป่วยสงสัยให้ดำเนินการส่งผู้ป่วยไปรักษาที่โรงพยาบาลทันที	1. ผู้เฝ้าระวังผู้ป่วยในชุมชน หากพบผู้ที่มีอาการสงสัยป่วย เป็นโรคติดต่อนำโดยยุงลาย ต้องแนะนำให้ไปรักษาที่โรงพยาบาล และแนะนำยาที่ไม่ควรรับประทาน เช่น แอสไพริน และไออบรูฟอร์ฟิน รวมทั้งยาแก้ปวดที่ต้องรับประทานหลังอาหารทันที
2. สำรวจและทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิง อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยการเปิดทางน้ำในบริเวณและโดยรอบให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก ลดการเน่าชัง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงชนิดต่าง ๆ	2. ในช่วงสัปดาห์แรกภัยหลังน้ำลด ควรจัดการภาชนะที่หรือเศษวัสดุที่มีน้ำขังภายในชุมชน รวมถึงสถานที่สาธารณะต่าง ๆ เช่น วัด โรงเรียน เป็นต้น ต้องค่าว่าไม่ให้มีน้ำขังหรือนำเศษวัสดุไปทิ้งในถุงขยะเพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมารับไปทำลายต่อไป เนื่องจากอาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายได้
3. ในบริเวณที่มีน้ำท่วมน้ำขัดให้ญี่ ควรใช้แบนค์ที่เรียกว่าสูกน้ำแทนการใช้ทรายเมล็ดฟอส เนื่องจากทรายจะ Jamal ในดินและตะกอน ทำให้การออกฤทธิ์ไม่ดีและสิ้นเปลืองมาก	3. สำรวจและทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุง (ประเมินค่าดัชนีลูกน้ำยุงลาย HI, CI) ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
4. สับสนบสนุนผลิตภัณฑ์หากันยุงให้กับประชาชนในศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิง หรือที่อาศัยในบ้าน เพื่อใช้ป้องกันยุงกัด	4. สับสนบสนุนผลิตภัณฑ์หากันยุงให้กับประชาชนในชุมชน เพื่อใช้ป้องกันยุงกัด และทรายเมล็ดฟอส เพื่อกำจัดลูกน้ำยุงลายในภายนอนน้ำขัง
5. หากมีความจำเป็นต้องพ่นสารเคมีกำจัดยุงตัวเต็มวัย เช่น พับผู้ป่วยโรคติดต่อนำโดยยุงลาย ควรดำเนินการทั้งภายในและภายนอกอาคารของศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิง	5. พ่นสารเคมีกำจัดยุงตัวเต็มวัยให้ครอบคลุมทั้งชุมชนภัยหลังน้ำลด 1 – 2 สัปดาห์ เนื่องจากภัยหลังน้ำลด มักพบยุงลายและยุงรำคาญชากชุม ด้วยเครื่องพ่นฟอยล์เอียด (ULV) เพื่อกำจัดยุงที่อยู่นอกบ้าน (ส่วนในศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิงบ้านสามารถเลือกใช้ได้ทั้งการพ่นหมอกควันหรือการพ่น ULV) หากมีเฉพาะเครื่องพ่นหมอกควัน สามารถพ่นนอกศูนย์ได้ โดยปฏิบัติตามแนวทางการพ่นสารเคมีของกองโรคติดต่อนำโดยแมลง ถ้ามีข้อจำกัดเรื่องการไม่สามารถพ่นสารเคมีได้ให้มอบผลิตภัณฑ์สเปรย์กระป๋องกำจัดยุง เพื่อให้ประชาชนสเปรย์พ่นในที่พักของตัวเองเมื่อพบผู้ป่วย หรือสังสัยว่าป่วยด้วยโรคนำโดยยุงลาย

ระยะน้ำท่วม	ระยะภัยหลังน้ำลด
6. ประชาสัมพันธ์ให้คำแนะนำประชาชนรับทราบความเสี่ยงของการเกิดโรคติดต่อน้ำโดยบุญลาม และวิธีการป้องกันตนเอง เช่น การอนในมุ้งทั้งเวลากลางวันและกลางคืนในการณ์ที่พักไม่มีมุ้งลวด หากต้องอยู่ในที่มีบุญลามชุมให้ใส่เสื้อผ้าให้มิดชิด แนะนำวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ทากันยุงให้ถูกต้อง เช่น ใช้เฉพาะบริเวณผิวน้ำที่พ้นจากแขนเสื้อและปลายขา กางเกง บริเวณที่ไม่ควรใช้ และใช้เฉพาะเวลาจำเป็นเท่านั้น เป็นต้น รวมทั้งให้ประชาชนเฝ้าระวังอาการด้วยตนเอง หากมีอาการเป็นไข้สูงเฉียบพลัน หรือรับประทานยาลดไข้แล้วไข้ไม่ลดลง อาจป่วยเป็นโรคติดต่อน้ำโดยบุญลาม ให้รีบไปพบแพทย์ทันที	

ทั้งนี้ หน่วยงานสาธารณสุขและหน่วยงานท้องถิ่น ควรมีการจัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการควบคุมโรค หากเกิดการระบาดของโรคติดต่อน้ำโดยบุญลาม ในช่วงน้ำท่วมหรือภัยหลังน้ำลด ดังต่อไปนี้

- แบคทีเรียกำจัดลูกน้ำ เพื่อควบคุมบุญลามตามแหล่งน้ำขัง
- ทรัพยาเมฟฟอสกำจัดลูกน้ำ เพื่อควบคุมบุญลามตามภาชนะขังน้ำ
- สารเคมีกำจัดแมลงเพื่อการพ่น ULV หรือหมอกัวน์ เพื่อควบคุมบุญตัวเต็มวัยหรือแมลงรบกวน
- ผลิตภัณฑ์ทากันยุง เพื่อให้ประชาชนป้องกันบุญกัด
- ผลิตภัณฑ์สเปรย์กระปองกำจัดบุญ เพื่อให้ประชาชนสเปรย์ในที่พักกรณีที่ไม่สามารถเข้าไปพ่น ULV หรือหมอกัวน์ได้
- มุ้งหรือมุ้งชูบสารเคมี เพื่อให้ประชาชนที่อยู่ในศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิง ใช้ป้องกันบุญกัด

2. คำแนะนำสำหรับประชาชน

ในช่วงน้ำท่วม ประชาชนอาจไม่สามารถดำเนินการจัดการแหล่งเพาะพันธุ์บุญลามหรือกำจัดบุญตัวเต็มวัยได้ด้วยตนเอง จึงให้เน้นการป้องกันบุญกัด ด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การใช้ผลิตภัณฑ์ทากันบุญในส่วนที่พ้นจากแขนเสื้อและปลายขา กางเกง การใส่เสื้อผ้าให้มิดชิด และการอนในมุ้ง แต่เมื่อน้ำลดแล้ว ควรดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้

1) ในช่วงสัปดาห์แรกภัยหลังน้ำลด ควรจัดการภาชนะหรือเศษวัสดุที่มีน้ำขังภายในและบริเวณรอบที่พัก ต้องคร่าวไม่ให้มีน้ำขัง หรือนำเศษวัสดุไปทิ้งในถุงขยะ เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งวางไข่ของบุญ ส่วนภาชนะน้ำใช้หากไม่สามารถป้องกันบุญเพาะพันธุ์ตัวเต็มวัยอีนได้ ให้ใช้ทรัพยาเมฟฟอส ในอัตราส่วน 1 กรัมในน้ำ 10 ลิตร หรือ 10 กรัม ในน้ำ 100 ลิตร 20 กรัม ในน้ำ 200 ลิตร

2) ควรสำรวจและกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์บุญลามในบ้านและบริเวณรอบบ้านที่พักทุกลับเดือน รวมทั้งเอ่งขังน้ำขนาดเล็กให้กลบถม หากเป็นเอ่งขังน้ำขนาดใหญ่ให้หาปลา กินลูกน้ำ นำปล่อยไว้ เช่น ปลาทางนกยูง ปลากระดี่ ปลาแกมนูเชีย ปลาหัวตะกั่ว ปลาโนน เป็นต้น

3 กำจัดบุญตัวเต็มวัยตัวเดียว โดยฉีดสเปรย์ให้ทั่วท้อง โดยเฉพาะตามมุมท้องที่มีดีและมีความชื้นสูง ตามซอกและใต้เครื่องใช้-เครื่องเฟอร์นิเจอร์ เช่น 祚กตู้ ใต้เต๊ะ ใต้เก้าอี้ แล้วปิดอบท้องไว้ 20 นาที ทั้งนี้ก่อนเข้าไปในห้องดังกล่าว ควรเปิดห้องให้อากาศถ่ายเทก่อน เพื่อลดอันตรายจากสเปรย์กระปองกำจัดบุญ

4) หากมีอาการป่วยสงสัยโรคติดต่อน้ำโดยบุญลาม ได้แก่ มีไข้สูง มีผื่น ปวดข้อ ให้รีบไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาล เพื่อรับการวินิจฉัยและรักษาโดยเร็ว ห้ามรับประทานยาประเภท NSAIDs ได้แก่ แอสไพริน และไออบรูโรเฟน หรือกลุ่มยาแก้ปวด ลดไข้ ที่ต้องรับประทานหลังอาหารทันที ให้รับประทานยาพาราเซตามอลเพื่อลดไข้